

[Wihjelm]

er egentlige kompensationsordrer, men er snævert forbundne med muligheden for og viljen til at optræde som underleverandør af F-16 komponenter og ikke engang tager sigte på at opfylde kompensationsløfterne inden for rammerne af den gældende danske våbenlov.

Det er på baggrund af disse erfaringer, at der stilles supplerende spørgsmål om virkningerne for de såkaldte kompensationsordrer til dansk kapital.

Besvarelse (2/3 79):

Forsvarsministeren (Søgaard):

Den iranske regerings afbestilling af de af den tidligere iranske regering bestilte F-16 fly vil ikke påvirke prisen på de 58 fly, som forsvarsministeriet ved folketingsbeslutning af 11. juni 1975 blev bemyndiget til at træffe aftale om at anskaffe. Om den samlede anskaffelsespris henvises til aktstykke nr. 305 af 29. marts 1977, hvoraf det bl. a. fremgår, at denne for de 58 fly vil blive 2.640 mill. kr. i prisniveau januar 1975. Denne pris er fastsat på grundlag af fremstilling af i alt 1.000 fly til Belgien, Danmark, Holland, Norge og USA, og den har således intet at gøre med prisfastsættelsen for fly, der til andre lande produceres af USA eller ved medproduktion af de europæiske lande.

Aftalen om anskaffelsen og medproduktionen af de 1.000 fly indeholder – som det også fremgår af ovennævnte aktstykke – bestemmelser om, at de 4 europæiske lande skal deltage i medproduktionen af de fly, som USA køber, og tillige også en garanti for industrideltagelse ved salg af fly til tredjeland.

Det er således alene dansk industris deltagelse i denne produktion til tredjelands, der ville kunne være blevet påvirket af afbestillinger af fly til Iran. Der er imidlertid fra amerikansk side givet udtryk for, at de kontrakter, dansk industri allerede måtte have indgået om leverancer til Iran, ikke vil blive annulleret, idet USA vil lade de kontraherede dele indgå i fly, som USA selv skal have leveret.

Til *justitsministeren* (21/2 79) af:

Dohrmann (FP):

»Kan ministeren tilbagevise forlydendet om, at straffelovrådet for øjeblikket arbejder med forslag om at nedsætte straffen for lovovertrædere?«

(Spm. nr. 620).

Begrundelse.

Ifølge Jyllands-Posten den 18. februar 1979 arbejder straffelovrådet for øjeblikket med forslag om at nedsætte straffene, så lovovertrædere ikke har en del af straffen tilbage, når de bliver løsladt fra fængslet.

Hvis forslaget ikke kan vedtages, vil rådet formentlig i stedet foreslå, at fanger som regel løslades efter afsoningen af halvdelen af straffen og ikke som nu, efter at to tredjedele er afsonet.

Efter min mening er tiden til yderligere liberalisering og kortere straf ikke inde, snarere tværtimod. Stigende vold mod ældre, forsvarsløse borgere, narkotikahandel, drab og vold på taxavognmænd m. v. er tegn på, at forbryderne ikke anser vore nuværende straffe for særlig afskrækkende. En yderligere lempelse af straffen må befrygtes at forstærke den opfattelse, at der ikke sker noget.

Besvarelse (1/3 79):

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Justitsministeriet har ved skrivelse af 22. november 1977 anmodet straffelovrådet om en udtalelse om de ændringer af det strafferetlige sanktionssystem, der er overvejet i betænkning nr. 752/1975 »Kriminalforsorg – Socialforsorg«, i betænkning nr. 806/1977 om alternativer til frihedsstraf samt i en indstilling af juni 1977 vedrørende fængselsdømmets udgang til undervisning eller beskæftigelse.

Betænkningen om alternativer til frihedsstraf indeholder bl. a. en drøftelse af spørgsmålet om en udvidet anvendelse af prøveløsladelse, og dette spørgsmål er derfor også omfattet af straffelovrådets kommissorium.

Resultatet af straffelovrådets overvejelser vil efter det for justitsministeriet oplyste næppe kunne foreligge før i løbet af 1980.

Til *undervisningsministeren* (22/2 79) af:

Erlendsson (FP):

»Kan ministeren afkræfte, at der i modstrid med undervisningsministeriets bekendt-